

„Stráž si svoje srdce nadovšetko“

17

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľuďom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Dobré ráno moji drahí priatelia a peknú sobotu. Aký zvláštny deň je dnes vonku, všetko je belšie ako sneh. To ma inšpiruje zaspievať si tú pieseň „*Umy ma a budem čistý... belší ako sneh, áno, belší ako sneh, teraz ma umy a budem belší ako sneh.*“ Mám rád tú pieseň. A naozaj sa cítim u vás ako doma pri všetkom tom snehu.

Máme dnes veľký deň, a je toho veľa čo potrebujeme prebrať. Už sa nemôžem dočkať, že spolu začneme. Pokračujeme v **hlbkovej štúdií tej najdôležitejšej práce aká bola kedy ľuďom zverená, a tou je budovanie charakteru.** Budovanie charakteru, **Education 225.3 {Výchova 194.4}** Dnes sa pozeráme sa na našu úlohu spolupráce v procese rozvoja charakteru. Doteraz sme sa pozerali hlavne na to, čo robí Boh, aby umožnil, že jeho sláva či charakter bude obnovený v nás.

Ale teraz robíme významný prechod, a sústredíme sa na našu úlohu spolupráce.

Nemôžeme sa zmeniť sami, musíme byť zmenení samotným Duchom Pánovým. Jedine Duch Svätý nás môže meniť k stále väčšej sláve. Ale my sa musíme naučiť ako spolupracovať. Túto úlohu spolupráce za nás nemôže nikto iný urobiť. Hoci sloveso „byť zmenení“ je v pasíve, prosím, aby ste si nemysleli, že máme byť v tomto procese pasívni. Že by sme si len sadli, oddychovali, a nechali Boha všetko urobiť. Nie, máme zohrať dôležitú, aktívnu úlohu spolupráce. A prevažná časť seminára sa skutočne zameriava na našu úlohu spolupráce. Ten prechod robíme práve teraz. Toto je akýsi prostriedok seminára.

A veľmi mi leží na srdci, aby zvlášť tie dnešné štúdie boli jasne pochopené. Všetky na seba naväzujú, a chcem vás povzbudiť hneď teraz na začiatku, aby ste tu zostali počas všetkých dnešných štúdií. Bude to veľký deň. Na programe sú štyri štúdie. Dopoludnia preberieme dve, a potom, po spoločnom obede, preberieme druhé dve popoludní. Veľmi vás žiadam, aby ste zostali, lebo všetky veľmi úzko súvisia. Je to ťažké, a ja tu iba trochu odkrývam svoje pocity, je to pre mňa náročné vedieť presne ako prezentovať takú hlbokú a všetko zahrňujúcu tému systematickým spôsobom. Robím ako najlepšie viem - no určite musím priznať, že i to moje najlepšie úsilie je nedostačné, aby som s vás krok za krokom previedol k posúdeniu tejto nanajvyšš dôležitej témy. Prírodzene, tá náročnosť spočíva v tom, aby sme pre stromy nestratili z dohľadu celý les. A keďže sa budeme pozerat' na každý krok jednotlivo, bude veľmi ťažké súčasne udržiavať na mysli ten širší obraz. Obzvlášť je to výzva pre vás, ktorí ste sa k nám pripojili iba dnes, a neboli ste s nami pri predchádzajúcich témach, ktoré sú také dôležité pre získanie dobrého a pevného základu pod vami. A ak nebudete počuť niektoré vyvažujúce pravdy danej prezentácii, buďte voči nám milosrdní a pripusťte, že sme ich už azda prebrali predtým. A my budeme predpokladať, že si tie veci budete držať na pamäti, lebo čas nám nedá príležitosť, pri každej jednej téme, udržiavať celý širokohlý obraz v mysli. Čas od času si potrebujeme na chvíľu odložiť teleobjektív a sústrediť sa na špecifické záležitosti, ale prosím aby ste úprimne modlili, aby mi Svätý Duch pomáhal a pomáhal aj vám, aby sme boli schopní pochopiť každý krok tohto štúdia v jeho širšom kontexte, a videli ako to všetko do seba zapadá. Skutočne mi leží na srdci, aby ste to pochopili, a to môžeme spoločne dosiahnuť len vtedy, ak budeme mať pomoc Svätého Ducha, Počujem „amen“? {Amen} **Duchovné veci sú iba duchovne rozlíšiteľné {1 Kor 2,14}**, moji drahí priatelia. Preto, skôr než budeme pokračovať v ktoromkoľvek z

našich štúdií, určite sa potrebujeme zastaviť a prizvať Ducha Svätého, aby prišiel do našich srdc, amen? {Amen} Prosím, pripojte sa ku mne v krátkej modlitbe na kolenách, a keď budete prosiť za seba, spomeňte prosím aj mňa. I v toto ráno veľmi potrebujem vaše modlitby.

Otče na nebesiach, ďakujem ti za krásny nový sobotný deň. Ďakujem ti za odpočinok, ktorý nám doprial táto noc, a ďakujem ti za duchovný a fyzický život a silu. Začíname veľký deň, a potrebujeme mimoriadnu silu pre telo, myseľ i ducha, ak máme byť dnes schopní prijať požehnanie prostredníctvom štúdia tvojho Slova. Tak ťa prosíme, vylej svojho Ducha na nás. Zrýchli a nabi energiou naše mentálne a duchovné schopnosti, a rovnako i našu fyzickú schránku. Áno, uschopni tieto smrteľné telá, aby sa mohli čo najviac rozvinúť a byť posilnené, aby sme dnes mohli mať osov z usilovného štúdia tvojho Slova. Ó, Otče, vieš ako naliehavo ťa potrebujem. Ak mám byť schopný správne krojiť Slovo pravdy, ak mám byť schopný správne prezentovať pravdu ako je v Ježišovi, musím mať ducha pravdy, musím. Prosím ťa Otče, privlastni si ma. Som tvoj skrže stvorenie, skrže vykúpenie, a svojim vlastným rozhodnutím. Preto si ma plne privlastni a použi si ma napriek tomu aký som. Riad' moje myšlienky a slová. Daj mi hovoriť pravdu a len pravdu v tvojom mene. A čo povieš cez túto chatrnú hlinenú nádobu, kiež si to nájde vnímavé srdcia a mysle, aby to mohlo zmeniť životy. Prosím, pomôž nám všetkým, aby sme boli viac podobní Ježišovi vďaka tráveniu tohto dňa štúdiom jeho Slova. To je moja prosba v jeho mene a pre jeho obeť. Amen.

Včera večer sme mali veľmi dôležité štúdium, a pre tých z vás, ktorí tu neboli, prial by som si kiež by ste tu boli. Bola to lekcija 16 „**Napísané na mäsitých doskách srdca,**“ {2 Kor 3,3} a sledovali sme dielo Ducha Svätého. Musím to v krátkosti zopakovať, lebo dnes sa chceme zamerať na to, ako musíme my spolupracovať v tomto diele Ducha v našich životoch. A včera večer sme došli k poznaniu, že máme byť živými epištolami - listami...Listami, ktoré sú napísané, podpísané, zapečatené, aby mohli byť napokon doručené do Nového Jeruzalema, amen? Toto by ste mohli považovať za „*evanjelium podľa písaného listu.*“ Aká je to stránka, na ktorú sa taký list píše? Je to mäsitá doska nášho srdca. Aký je to nástroj, s ktorým Boh navrhuje písať taký list? Aký je to nástroj na gravírovanie? Je to Duch Svätý. A čo je to, čo Duch Svätý navrhuje písať, vyryť na mäsité dosky našich srdc? Je to Slovo Božie, obzvlášť princípy Božieho Slova, ktorým je v podstate zákon lásky. Chce písať Boží zákon na mäsité dosky našich srdc. Moji drahí priatelia, dosky musia byť mäsité, aby mohli čo? Prijat' ten odtlačok. Od prírody máme kamenné srdcia, ktoré nie sú schopné prijať odtlačok. Ale Bohu buď chvála, on nám navrhuje dať, čo? Mäsité srdcia: mäkké, vnímavé, schopné prijať odtlačok A my máme prijať to, čo Duch Svätý píše na nás, skrže tie tri veci, ktoré sme uviedli na začiatku tohto seminára.

Musíme pochopiť pravdu svojim intelektom. Musíme si ju zamilovať nadovšetko. A čo je najdôležitejšie, ktorý je ten tretí krok? Musíme sa jej podrobiť vôľou. Počujem „amen“? {Amen}

Spolupracujeme na písaní tejto epištoly, tohto listu, na mäsitých doskách svojich srdc s Duchom Svätým tak, že si volíme podriaďovať svoju vôľu autorite Božieho Slova. Rozhodujeme sa privádzať svoje myšlienky a pocity do súladu s duchom zákona, ktorým je láska. Tu sme povedali niečo veľmi dôležité. Vidíte, naša úloha spolupráce zahŕňa oveľa viac než len zosúladenie svojho správania, svojich slov a svojich skutkov s literou zákona. Ak by toto bolo všetko čo by sme robili, dosiahli by sme iba... mŕtve epištoly, obielené hroby. Nie je v tom život. „**Budeme mať iba zdanie zbožnosti, ale budeme popierať,**“ čo? „**jej moc.**“ {2 Tim 3,5} Rozumiete tomu? Ale keď privedieme, pre lásku Kristovu, v moci Svätého Ducha, svoje myšlienky a city do súladu s duchom zákona, potom sme tou živou epištolou, a premieňame sa skrže obnovu našej mysle. To preprogramuje spôsob nášho myslenia a cítenia. A je to práve naša Duchom zmocnená, láskou motivovaná poslušnosť voči duchu zákona, v čom spočíva podstata našej spolupráce.

A keď takto privádzame svoje myšlienky a city do súladu s duchom zákona, odtlačok vytvorený Duchom Svätým sa stále prehľbuje a prehľbuje, a prehľbuje až napokon sa, Bohu buď chvála, nezmazateľne a nezvratne vygravíruje do našich srdc. A to je to, čo znamená byť zapečatený. To

znamená byť natoľko ustálený v pravde, natoľko si zvyknúť byť riadený v oblasti myšlienok a citov duchom zákona, že by sme radšej, čo? **Umreli, než vedome porušili Boží zákon dokonca i na úrovni našich myšlienok.** {COL 160.2 - v slov.: KP 122.1; 4T 299.2 - v češtine: vid' ¹} Rozumiete tomu? To je to, čo v podstate znamená byť zapečatený.

Teraz, keď už budeme mať takúto skúsenosť, keď Boh uvidí, keď Boh Otec pozrie na nás, a keď uvidí, že ten list je už prepísaný, že zjavuje Kristov charakter, potom čo on urobí? Podpíše ten list svojim vlastným menom. A toto je taktiež súčasť Božej pečate. Je to konečné schválenie Boha Otca toho, čo Duch Svätý spôsobil v našich životoch, a tiež jeho potvrdenie, že sme spôsobilí občania pre jeho kráľovstvo. A podpíše to svojim menom... Podpíše to svojim menom.

Teraz prichádza ešte ten tretí rozmer zapečatenia, a to je adresovanie listu. To vykonajú anjeli, všakže? V Zjavení sa o tom píše. {Zj 7} Máme byť zapečatení kde? Na čele. Nie je to nejaké viditeľné znamenie pre ľudské oči, ale je viditeľné očami anjelov. A najdôležitejšie oči, ktoré potrebujú vidieť ten znak, sú oči anjelov poverených vykonať záhubu. Počujem „amen“? {Amen} Vidíte, zatiaľ čo Boží Poštár, samotný Ježiš Kristus, prichádza zhromaždiť svoje listy, aby ich doručil Otcovi... Rozumiete mi? Anjel zhubca prichádza doručiť všetky ostatné listy ich autorovi, ktorým je kto? Satan. Dajte, čo je satanove, satanovi. **A čo Božie, dajte Bohu.** {Lk 20,25} A je to znamenie či pečať, ktoré rozhodnú kde sa ten list doručí. Sledujete to? Ak máme znamenie, potom autorom toho listu je kto? Satan. A my, skrze naše rozhodnutia, sme trvali na tom, aby nás doručili jemu. „**Satan, Ohnivé jazero**“ je tá adresa. {Mat 25,41} Och, moji drahí priatelia, kiež Boh nedopustí, aby ktokoľvek v tejto miestnosti trval na tom, aby dostal takú adresu. Prosím, nerobte to. Daj Boh, aby tá adresa bola: „**Boh, Nový Jeruzalem.**“ „**Boh, Nový Jeruzalem.**“ {Zj 21,2}

Našiel som citát, o ktorý sa chcem s vami podeliť. Veľmi sa hodí k danej téme. Nájdete ho v **Manuscript Release, zv. 15, s. 225.** Nie je vo vašich príručkách, ale je to niečo, na čom som narazil včera pri štúdiu. Citujem: „**Tou pečať, ktorá sa dáva na čelo je: Boh, Nový Jeruzalem.**“ ďalej autorka cituje **Zjavenie 3,12:** „**Napíšem naň meno svojho Boha aj meno mesta svojho Boha.**“ Vidíte, to urobí nakoniec anjel so všetkými listami, ktoré zjavujú charakter Ježiša Krista. Anjel píše adresy na tie listy: „**Boh, Nový Jeruzalem.**“ A anjel zhubca nedoručí takéto listy Satanovi. Tie listy čakajú na Poštára, samotného Ježiša Krista, aby sa vrátil, pozbieral ich a dodal na ich miesto určenia. Rozumiete tomu? Moji drahí priatelia, som tu na to, aby som vám povedal, že je to úplne nevyhnutné, aby sme spolupracovali s Duchom Svätým, aby sme mohli mať list, ktorý Boh môže podpísať, anjel zapečatiť, a Ježiš napokon doručiť Otcovi. Čas sa rýchlo mína. Je nevyhnutné, aby sme sa učili spolupracovať, ako sa stať živými epištolami. Počujem „amen“? {Amen} To je zameranie nášho štúdia. Na toto sa počas štúdia sústreďujeme.

Teraz, po malom zopakovaní včerajšej témy, nájdite si so mnou stranu 37. Prešli sme na lekciiu 17 s názvom: „**Stráž si svoje srdce nadovšetko.**“ A chcel by som vám predložiť, že toto je pravdepodobne najstručnejšia a najpresnejšia definícia našej úlohy spolupráce v tomto procese znova-vygravírovania a prepísania, ktorý sme práve popisali, ktorý Duch Svätý navrhuje vykonať vo všetkých srdciach, ktoré mu to dovoľia, a spolupracujú s ním. Toto je naša úloha spolupráce. Musíme sa učiť čo? „**Strážiť svoje srdce nado všetko.**“ Inými slovami, musíme sa učiť ovládať činnosť mysle. A aká je to tá činnosť mysle? ...srdca? Sú to naše myšlienky a city. A čo je kombinácia myšlienok a citov? Náš charakter. Takže absolútnym základom pre budovanie charakteru kresťana je učiť sa ovládať svoje myšlienky a city duchom zákona, ktorý Duch Svätý vpisuje do dosiek nášho mäsitého srdca. Dáva to zmysel?

Teraz, čo by som chcel robiť pri našich prvých niekoľkých študijných stretnutiach, prvých troch, aby som bol presný, je zdôrazniť a vysvetliť našu úlohu spolupráce, ktorá je absolútne nevyhnutná. A potom sa pozrieme na to, ako môžeme splniť túto úlohu. Aj tu je to pre mňa trochu náročné, lebo budem v pokušení preskočiť dopredu a povedať vám ako. Chcem vám však, v prvom rade, vysvetliť ČO je

našou úlohou spolupráce, a potom sa dostaneme k tomu, že AKO. Sledujete to? A opäť, toto je pre mňa výzva, lebo sa pokúšam predstaviť pravdu v širších súvislostiach systematickým spôsobom.

„Podstata toho, že AKO.“ Dovoľte, aby som vám aspoň trochu naznačil to, že „ako“. Podstatou toho, že „ako“ si strážiť svoje srdce nadovšetko je mať myseľ zameranú na Ježiša Krista. Počujem „amen“? {Amen} Mať myseľ sústredenú na Ježiša Krista, to je podstata. Je to vďaka **hl'adeniu na Ježiša {Zid 12,2}**, že môžeme ovládať svoje myšlienky a city. Duchom zákona, pre lásku Kristovu, a v moci Ducha Svätého.

Ale v tejto chvíli sa s vami chcem zamerať na to, čo je tou našou úlohou spolupráce, dobre? Čo je to? Je to strážiť svoje srdce nadovšetko. Tento výraz je prevzatý z Príslovia 4,23. **Pr 4,23: „Stráž svoje srdce nadovšetko.“** No v angličtine tu máme vcelku dosť mierny preklad z hebrejčiny. To hebrejské sloveso preložené ako „strážiť“, je tá najdôraznejšia forma príkazu, ktorú môžete v hebrejčine nájsť. V hebrejčine sa doslova hovorí: „**Stráž, stráž,**“ alebo, „**Stráž čo najostrejšie.**“ Tak sa doslova prekladá hebrejský imperatív. Takže „Stráž svoje srdce s celou ostrážitou“ je najbližšia forma, ktorou sa mohli anglický prekladatelia k tomuto výrazu priblížiť. Ale hebrejský výraz: „**stráž, stráž**“ je veľmi významný. Inými slovami, „**postavte zdvojenú stráž**“ nad aktivitami svojej mysle.

Prečo? Pretože je ťažké to robiť a je nebezpečné to nerobiť. Počujem „amen“? {Amen}

Postavte zdvojenú stráž nad aktivitami svojej mysle, lebo je ťažké to robiť mimoriadne nebezpečné to nerobiť. „**Stráž čo najostrejšie aktivity svojej mysle.**“ To je v podstate naša úloha spolupráce. V sile Ducha Svätého a pre lásku Kristovu máme ovládať činnosť našich myslí. Ďalej, napriek tomuto výslovnému príkazu tu v Starom zákone, a sú tam aj ďalšie, a napriek výslovným príkazom v Novom zákone, a ten jeden, čo prichodí na myseľ sa nachádza v **2 Kor 10,5** a neskôr v našom štúdiu sa k tomu ešte vyjadríme, kde nám Pavol hovorí, že čo máme zaujať? „**Každú myšlienku, aby bola poslušná voči Kristovi.**“ Fiha! Do akého rozsahu musíme ovládať činnosť mysle? Máme zaujať čo? „**Každú myšlienku, aby bola poslušná voči Kristovi.**“ Napriek týmto výslovným príkazom je pre mňa udivujúce, ako mnoho kresťanov zlyháva a si neuvedomuje svoju zodpovednosť, svoju povinnosť v tejto veci. Je ich tak mnoho, čo nemajú ani poňatia o tom, že sú pred Bohom zodpovední za ovládanie svojich myslí.

Na druhej strane nemyslím, že sú kresťania, ktorí si neuvedomujú, že ako kresťania sú zodpovední za ovládanie svojho správania. Všetci to vieme, je to tak? Všetci vieme, že ako kresťania existujú určité veci ktoré už nikdy nesmieme robiť. A sú iné veci, ktoré potrebujeme robiť. No moji drahí priatelia, veľmi veľa kresťanov si však neuvedomuje, že prvé a najdôležitejšie pre kresťana je naučiť sa ovládať svoju myseľ. Amen? Prečo? Pretože „**ako zmýšľa vo svojom srdci, taký je.**“ {Pr 23,7} To čo z nás robí kresťanov nie je až tak moc to, čo hovoríme a činíme, ale to, ako čo? Ako myslíme a cítime. To, čo sa odohráva tu medzi pravým a ľavým uchom, to vás robí, to mňa robí, tým, kým naozaj sme. Preto, ak chceme byť kresťania, musíme byť kresťania v súkromí svojho myšlienkového života, kde len vy a Boh vie čo sa deje. Rozumieme si? Ale len málokto si to uvedomuje, iba nemnohí sú si toho vedomí a toto netvrdím na základe vlastného uváženia.

Počúvajte tento pozoruhodný výrok. **Counsels to Parents, Teachers, and Students, s. 544: „Len málokto si uvedomuje svoju povinnosť vykonávať kontrolu nad svojimi myšlienkami a predstavami.“** Málokto! Čítam ďalej: „**Je ťažké sústrediť nedisciplinovanú myseľ na prospešné veci. Ale ak myšlienky nie sú správne zamestnané, zbožnosť nemôže v duši prekvitať. Myslel musí byť zaujatá svätými a večnými záležitosťami, viac než čímkoľvek iným, inak si bude hovieť v nehodnotných a povrchných myšlienkach. Intelektuálne ako aj morálne schopnosti musia byť disciplinované, a tie sa posilnia a zlepšia cvičením.**“ Oj, kiež vo vás táto posledná časť prebudí odhodlanie. Čo sa s nimi stane? Posilnia sa a zlepšia vďaka cvičeniu. Moji drahí priatelia, mnohí z nás majú veľmi ochabnuté svaly keď príde na udržiavanie našich myšlienok a citov pod kontrolou. Ste

ochotní to pripustiť spolu so mnou? Až doteraz sme nevyvinuli nijaké úsilie, aby sme ovládali svoje myšlienky a city. Iba sa pokúšame držať nad nimi veko a neprejavovať ich navonok. No tie však bežia ďalej v súkromí našich myslí. Ale, moji drahí priatelia, ak dokážeme iba držať nad nimi veko, aby sme ich neprejavovali navonok, potom sme v skutočnosti iba **obielenými hrobmi**. {Mat 23,27} Počujem „amen“? {Amen} Prosím, uvedomte si to... To je všetko čím sme. A to je všetko čo robia ľudia vo svete. Pokúšajú sa iba držať veko nad nevhodným správaním, aby si nepoškodili dobré meno, či neboli hodení do väzenia, alebo čokoľvek.

Ale kresťan nemá bojovať takýto boj. Kresťan má bojovať za ovládnutie svojej mysle, nie iba kontrolovať svoje správanie. Rozumiete mi? A mimochodom, keď sa učíme, pre lásku Kristovu a v moci Svätého Ducha, ovládať myseľ, získame vďaka tomu i konzistentnú kontrolu nad správaním. Amen? {Amen} Áno, to je na tom to krásne. A po prvýkrát, keď sa učíme ovládať myseľ, bude naše správanie úprimným prejavom lásky, nie iba falošnou fasádou, divadlom. Už sa nebudeme ďalej iba hrať na cirkev, budeme naozaj súčasťou tela Kristovho... a budeme úprimne zjavovať lásku Kristovu. Ale to si vyžaduje všetko úsilie, moji drahí priatelia, aby sme ovládali myseľ. Prečo je to také ťažké? Nuž, všimnite si nasledovný citát z tej istej strany, **Counsels to Teachers, s. 544: „Aby sme túto vec správne pochopili, musíme pamätať na to, že naše srdcia sú od prirodzenosti,“** aké? „zvrátené.“ Pauza: Pamätáte si keď sme študovali pád a jeho dôsledky na ľudskú prirodzenosť? Poukázali sme na to čo nám hovorí inšpirácia, že **podstatou zvrátenosti je sebeckosť**. {ST 25. dec. 1901 odst. 9} Čo je podstatou zvrátenosti? Sebeckosť. Takže, keď **sebeckosť nahradilo miesto lásky** {SC 17.1 - v slov.: CK 11.1}, čo sa stalo pri páde, ľudská prirodzenosť sa stala prirodzene aká? Zvrátená. A teraz, aký zákon ju prirodzene ovláda? Zákon sebeckosti. Preto **je v nepriateľstve s Bohom a neschopná podriaďovať sa Božiemu zákonu**. {Rim 8,7} Lebo Boh je láska, a jeho zákon je láska. Ale naša prirodzenosť je sebecká a riadi nás zákon sebeckosti. Sledujete to? A moji drahí priatelia, nemôžeme dokonca ani začať riadiť svoje srdce pokiaľ nedostaneme nové.

A to bude posledná z dnešných štúdií s názvom: „**Stvor mi čisté srdce**.“ {L20} To je dôvod prečo by ste tu mali zostať počas všetkých dnešných štúdií. Prosím, nenechajte si ujsť zvlášť tú poslednú. Ale aj keď dostaneme čisté srdce, nové srdce, ešte stále máme v sebe tie staré zdedené a vypestované sklony, s ktorými musíme denne bojovať a prekonávať ich. A práve kvôli týmto starým zvykom to nie je ľahká úloha, aby sme dostali svoju myseľ pod kontrolu.

Vráťme sa k nášmu výroku: „**Aby sme túto vec správne pochopili, musíme pamätať na to, že naše srdcia sú od prirodzenosti zvrátené, a sami od seba nie sme schopní sledovať správny smer. Je to len milosť Božia, spojená s najväčším úsilím z našej strany, že môžeme dosiahnuť víťazstvo**.“ Môžeme dosiahnuť víťazstvo? Amen a amen, bratia, sestry. My môžeme prekonať všetky zdedené a vypestované sklony. A môžeme sa naučiť ovládať svoje myšlienky dôsledne, aby boli v súlade s duchom zákona. Trvám na tom, že to je možné. Božia milosť je k tomu dostačujúca. Ale prosím, pochopme, čo je tou víťaznou kombináciou, ktorá nám prinesie víťazstvo. Čo je to? „**Je to len milosť Božia, spojená,**“ s čím? „**s najväčším úsilím z našej strany, že môžeme dosiahnuť víťazstvo**.“ Čo je tým víťazným spojením? Božia milosť spojená s čím? S najväčším ľudským úsilím. **Stráž si svoje srdce s celou, čo? ...ostráživosťou**.“

Ďalej, Boh vám žehnaj, niektorí z vás, obzvlášť tí, ktorí ste tu neboli na predchádzajúcich lekciami, môžete sa v tejto chvíli cítiť trochu nepríjemne a povedať mno, to mi znie ako legalizmus... Ľudské úsilie... ľudské úsilie. Oj, drahí priatelia, kiež by ste tu boli bývali počas celého týždňa. Ľudské úsilie nie je bezpodmienečne legalizmom. Počujem „amen“? {Amen} Čo rozhoduje či je ľudské úsilie legalizmom alebo nie? Je to motív za ním. Keď vyvíjam ľudské úsilie za účelom, aby som si nejak zaslúžil prijatie, čo je to? Legalizmus, bezpochyby. Moji drahí priatelia, ale keď prideme k úpätiu kríža, a tam si uvedomíme, že Ježiš Kristus, za nekonečnú cenu, získal pre nás prijatie, a že, keď ho prijmem vierou, **sme prijatí v tom Milovanom** {Mat 3,17}, a reagujeme ocenením, vďakou a láskou, chceme byť a

robiť všetko pre neho, chceme si vysúkať rukávy a ísť pracovať pre neho, páčiť sa mu, pretože ho milujeme, a chceme mu ukázať, ako veľmi sme mu vďační za to všetko, čo pre nás urobil... Je to legalizmus? Tisíckrát nie. **To je viera pôsobiaca skrze lásku {Gal 5,6} a očisťujúca dušu {Sk 15,8-9; 4 Moj 19,20; 1MCP 35.4}**. Počujem „amen“? {Amen} Je to motív za úsilím čo rozhoduje, či je to legalizmus alebo nie.

A my tu nevyvíjame vytrvalé ľudské úsilie, aby sme tým získali svoje prijatie, och, to nie. Vyvíjame neúnavné ľudské úsilie, pretože už sme prijatí. Amen? A chceme správne reprezentovať Ježiša Krista, aby aj ďalší mohli poznať jeho spasiteľnú milosť. A chceme byť spôsobilí, morálne vhodné, aby sme mohli s ním žiť naveky. A počujeme ho povedať: **„Bez posvätenia nikto neuvidí Pána.“ {Žid 12,14}** Takže my hovoríme: *„Pane urob ma svätým. Chcem byť taký, aký si ty. Ty si bol svätý, a ja ťa milujem, a chcem byť taký, aký si ty. Som ochotný tvrdo pracovať, s tebou spolupracovať, aby som sa mohol stať tebe podobným.“* Ale toto nemá nič spoločné s legalizmom. Súhlasíte všetci so mnou? Počujem „amen“? {Amen} Toto veľmi súvisí s vierou, ktorá pôsobí cez lásku a prečisťuje dušu. Takto to je. Teraz sa vráťme k nášmu štúdiu.

Prečo je našou povinnosťou strážiť si svoje srdce nadovšetko? Prečo je našou povinnosťou udržiavať naše myšlienky a predstavy pod kontrolou? Vlastne, dospieť do stavu, že pre lásku Kristovu, privedieme každú myšlienku, aby bola poslušná voči Kristovi. Prečo je to naša povinnosť? Myslím si, že keďže si málokto uvedomuje, že je to naša povinnosť, pomôže nám a je dôležité vedieť, prečo je to naša povinnosť. Dáva vám to zmysel? Nemôžem proste iba predpokladať, že všetci tu prítomní si uvedomujete, prečo je vašou povinnosťou ovládať svoje myšlienky a pocity. Chcem s vami pouvažovať nad štyrmi dôvodmi, dobre? Možno piatimi, prečo je nanajvyššie nutné, prečo je to našim záväzkom a našou povinnosťou učiť sa ovládať naše mysle.

Dôvod číslo jedna: Ako samotný verš v **Prísloví 4,23** ďalej hovorí: **„Stráž si svoje srdce nadovšetko, lebo“** čo? **„...z neho vychádza život.“** „...z neho vyviera“ čo? **„život.“** Prosím, aby ste pochopili, čo nám tu hovorí múdry muž. Hovorí nám, že srdce je prameň alebo žriedlo, z ktorého vyvierajú všetky naše slová a skutky. Všetko naše správanie pramení kde? V srdci. Ako Písmo hovorí: **„Lebo čím je naplnené srdce, to ústa“** čo? **„...hovoria.“** {Mat 12,34} Napríklad. A podľa toho, čím je naplnené srdce, tak sa správa celé telo. Z toho dôvodu, moji drahí priatelia, je pre nás tak dôležité sa naučiť strážiť si srdce. Lebo ak to, čo vyviera do okolia z nášho správania má byť úprimne čisté a Kristovi podobné, potom to, čo sa odohráva v prameni musí byť úprimne čisté a Kristovi podobné. Počujem „amen“? {Amen} Je to stav prameňa, ktorý priamo určuje, čo bude vyvierať do okolia.

Dovoľte mi, aby som to ilustroval: U nás v Montane, kde žijeme, máme blízko nášho domu prameň, a voda, ktorá z neho vychádza je oveľa lepšia ako táto tu. Je to naozaj znamenitá voda. Je čistá, je studená, a je tak osviežujúca. Moja žena, Boh jej žehnaj, je na nej závislá. Ja môžem piť vodu, ktorú máme z našej studne, ale ona musí mať tú pramenitú vodu. A vždy keď ideme okolo, a cestou domov ideme popri nej, vždy má so sebou tie rinčiace prázdne džbánky, musíme zastaviť a naplniť ich. A keď si ich vložíte do auta, všetky sú orosené studenými kvapkami z vnokajšej strany a tie kvapkajú dolu, a už len pri pohľade na ne dostávate smäd. Dáte si pár hltov a oj, ako dobre padnú. Je to sladká, výborná, čistá, znamenitá vec.

Avšak jedného dňa, keď sme sa vracali domov, videli sme veľkú červenú značku stop, ktorú dal niekto priamo k prameňu. Zabrzdili sme, a zastavili na kraji cesty a pod červenou značkou stop bol pripevnený nápis: *„Upozornenie, táto voda sa testovala, a zistilo sa, že obsahuje baktérie E-coli. Nepite ju.“* Moja manželka mala slzy na krajíčku. To bola jej voda. Našťastie, mali sme ešte iný prameň, trochu bližšie k nášmu domu, ku ktorému sme sa uchýlili. Pýtali sme sa na to a ľudia začali šíriť, neviem presne aká bola príčina, ale hovorilo sa, že niekto, kto vlastnil majetok vyššie, zriadil si septický systém, a to mohlo kontaminovať tú vodu. Moji drahí priatelia, toto je podobenstvo.

Čo rozhoduje o tom, čo bude vyvierat' von? Závisí to na tom, čo sa odohráva vo vnútri. Ale dajte si pozor. Tá voda, čo vyvierala z toho prameňa bola na pohľad čistá, pitná voda. Čo nám to hovorí? Je možné robiť navonok pozoruhodne dobré divadlo, pokiaľ sa jedná o správanie, a mať ho kontaminované sebestvom E- coli? Počujem „amen“? {Amen} Počujete, čo sa vám tu snažím ilustrovat'? Moji drahí priatelia, oblieť vápnom môžete tak, aby to urobilo dobrý dojem. Vskutku, veď aj Ježiš povedal, že **obielené hroby sú, aké? ...krásne zvonku. {Mat 23,27}** Ale uisťujem vás, že tá biela omietka je kontaminovaná baktériami sebestva... pokiaľ nedošlo k radikálnej, nadprirodzenej zmene na úrovni prameňa, žriedla, srdca. Počujem „amen“? {Amen} čo sa odohráva v srdci je tak kľúčové, aby sme ovládali, pokiaľ to, čo vychádza von, má byť naozaj čisté a Kristovi podobné. Toto je bod, ktorý si musíme jednoznačne ujasniť.

Ó, moji priatelia, **Testimonies {Svedectvá}, zv. 2, s. 408: „Nečisté myšlienky vedú“** k čomu? **„... k nečistému konaniu.“** Avšak aby to bolo jasné, nečisté konanie nemusí vždy vyzerat' nečisté. Môže sa prejavovat' ako poslušnosť, ale táto bola poškvrnená motívom čoho? Sebestva. Sledujete to? A všimnite si obrátený postup. **Bible Commentary, zv. 2, s. 997: „Čisté srdce povedie“** k čomu? **„...k čistému životu.“** Chceš viesť čistý život? Potom vedz, že skrze Božiu milosť spojenú s usilovným, vytrvalým úsilím človeka musíš dosiahnuť čisté srdce, amen? **„Čistota srdca povedie k čistému životu.“**

Tá istá pravda, ten istý základný koncept, ale ilustrovaný iným spôsobom. Rád to takto prezentujem: Pozrite, myseľ je záhrada. Mysleľ je čo, trieda? Záhrada. A ovocie z tejto záhrady je náš charakter. Pri takejto predstave si uvedomte, že keď zasejete myšlienku, zožnete skutok. Keď zasejete skutok, zožnete zvyk. Keď zasejete zvyk, zožnete charakter. A keď zasejete charakter, zožnete svoj osud. Veľmi vás prosím, všimnite si, že naše skutky, naše zvyky, náš charakter, a áno, dokonca aj náš osud majú svoj pôvod v akom základnom semene? V našich myšlienkach... V našich myšlienkach. Brat môj, sestra moja, som tu, aby som vám povedal a varoval vás pred Bohom, že **čokoľvek človek zaseje, to bude i žat'. {Gal 6,7}** Počujem „amen“? {Amen} Prosím vás, v tejto veci neklamte sami seba. Čo zasievate v súkromí záhrady svojej mysle, to predurčí váš charakter, ktorý napokon predurčí váš osud. Ani vy, ani ja nebudeme môcť nikoho obviňovat', iba seba, pokiaľ ide o náš večný osud.

Počúvajte, čo o tom hovorí inšpirácia. **Education s. 109 {Výchova 92.2-3}: „Žatvou života je charakter, a je to práve on, čo predurčí osud, jednak pre tento život, ako aj pre život budúci. Žatva je reprodukciou zasiatého semena. Každé semeno prináša ovocie podľa svojho druhu. {1 Moj 1,11} Tak je to aj s vlastnosťami charakteru, ktoré si pestujeme. Sebestvo, sebaláska, sebaobdiv, neviazanosť, sa reprodukuje, a končí to v mizérii a skaze. „Lebo ten, kto seje v svoje telo, z tela bude žat' porušenie.“** Ale, chvála Bohu, existuje aj druhá možnosť. **„Ale kto seje v Ducha, z Ducha bude žat',“** čo? **„...večný život.“ {Gal 6,8} Láska, súcit a láskavosť prinášajú ovocie požehnaní, žatvu, ktorá nepodlieha skaze.“** Ó, môj bratku, sestra moja, prosím, dávajte si pozor čo sejete v súkromí záhrady svojej mysle, v oblasti svojich myšlienok, lebo tým predurčujete svoju žatvu, svoj osud, svoj charakter.

Druhý dôvod prečo musíme strážiť svoje srdce nadovšetko, a je našou povinnosťou to robiť, spočíva v tom, že to, čo sa odohráva v našom srdci, to predurčuje, kým v skutočnosti sme. Počuli ste to? Prečo musíme **strážiť svoje srdce nadovšetko?** Pretože to, čo sa odohráva v našom srdci, to predurčuje, kým vlastne sme. A táto pravda je samozrejme vyzdvihnutá, v texte, ktorý sme už niekoľkokrát uviedli, ale v tejto súvislosti si ho uveďme znovu. **Príslovia 23,7: „Lebo ako človek zmyšľá vo svojom srdci, taký je.“** Ale viete, moji drahí priatelia, zisťujem, že máme, oj, tak veľký sklon prehliadať túto podstatnú základnú pravdu. Máme veľký sklon sa hodnotiť skôr na základe svojho správania, než na základe toho, čo sa odohráva medzi pravým a ľavým uchom. Nie je to pravda? Prečo je to tak? Usiloval som sa to pochopiť a prišiel som k záveru, že dôvod, prečo máme sklon hodnotiť sa na základe svojho správania je ten, že sme sami boli takto hodnotení po celý život.

Príklad: keď vás maminka zavolá, prijdete s behom. A čo vám maminka povie, že ste čo? Dobrý chlapec, dobré dievčatko, je to tak? Správali ste sa dobre. Alebo nepribehniete, keď vás mamka zavolá. Ste zlý chlapec, zlé dievčatko - vyhodnotený na základe čoho? Správania. Trošku podrastiete a idete do školy. Vystrelujete z pľuvátka, odvráťate učiteľovi, neurobite test, ťaháte dievča pred vami za vlasy... to sa ale odhaľujem, všakže? A vy ste čo? Zlý chlapec. Alebo: dostanete dobré známky, pridete načas, vždy sa správate k iným s úctou, obzvlášť k učiteľovi, určite ste dobrý chlapec, dobré dievča – hodnotený na základe správania. Keď ste trochu starší, dostanete prácu. Prichádzate načas, robíte aj naviac. Ste svedomitý, vykonávate dobrú prácu. Zvýšia vám plat, ste dobrý zamestnanec. Alebo ste toho opakom a vyhodnia vás, je to tak? Hodnotený na základe čoho? Správania.

A tak s takýmto záznamom, takmer bez výnimky, keď na to príde, ako budeme hodnotiť sami seba? Použijeme tie isté kritériá. Seba hodnotíme na základe čoho? Svojho správania. Teraz otázka, moji drahí priatelia: Je to bezpečné kritérium pre vyhodnocovanie rýdzosti našej kresťanskej skúsenosti? Je? Čo najdôraznejšie: nie je. Prečo? Pre ten desivý, všade sa šíriaci jav, zvaný pokrytectvo, tiež nazývaný „**udržiavať si výzor nábožnosti...**“ {2 Tim 3,5} Nazývaný žiť v zhode s literou zákona. Moji drahí priatelia, vedzte, že vy a ja, pri dostatočnej motivácii nášho ega, môžeme pozoruhodne priviesť svoje správanie do súladu s literou zákona, a pritom nebyť ani len obrátení! Počuli ste, čo som práve povedal? Môžete povedať to, čo sa má povedať a áno aj robiť to, čo sa očakáva a nebyť obrátení. O tom všetko je pokrytectvo. Navonok krásny, zohrali ste svoju rolu bez chyby, na každého to urobilo dojem. Mohli vás dokonca zvoliť do funkcie v cirkvi, lebo ste tak morálne bezúhonný a vážený občan - a nemusíte ani byť obrátení. Je to všetko pretváрка. Je to iba biela omietka. Pripúšťate takú možnosť?

Pozrite, moji drahí priatelia, Saul z Tarzu, pred svojím obrátením, čo mohol o sebe povedať? **Čo sa týka spravodlivosti podľa zákona, bol som bez úhony.** {Fil 3,6} Fíha, naozaj? Áno, naozaj. Pokiaľ ide o poslušnosť „*litery zákona*“, Saul z Tarzu bol bez úhony. Neuveriteľne zvládal svoje správanie, ale to je ten problém, bolo to len správanie. Veru, radšej verte tomu, že máme schopnosť predstierať rovnaké divadlo aj dnes. Počujete čo sa vám pokúšam povedať? Práve preto nikdy nie je bezpečné vyhodnocovať svoje kresťanské správanie na báze svojho správania. Môžete robiť samé dobré veci pre pre všetky možné zlé dôvody.

A nie je presne toto, čo znamená byť vlašným? Pamätáte si? Horúci – to je robiť samé dobré veci pre samé dobré dôvody. Studený - to je robiť samé zlé veci pre samé zlé dôvody. Vlažný, ten je aký? Robí samé dobré veci pre samé zlé dôvody. „**Budú mať výzor zbožnosti, ale budú popierať jej moc.**“ {2 Tim 3,5} No práve pre tú našu pôsobivú formu zbožnosti, sme ohlúpili sami seba a myslíme si, že sme „**bohatí, zbohatli sme, a ničoho nepotrebujeme.**“ A nevieme ani to, že sme akí? „**Biedny, chudobní, slepí, úbohí a nahí.**“ {Zj 3,17} Moji drahí priatelia, nezazlievajte mi, že vás provokujem touto možnosťou. Očividne toto je prevažujúci problém v Laodicei takže sa stal našou charakteristikou, s ktorou nás všetci stotožňujú (včítane Ježiša). Bolo by možné, že niektorí z nás tu, dokonca dnes, mohli by byť v tomto sebaklame. Je to možné? A ako sa dostaneme do tejto samospravodlivosti, tohoto sebaklamu? Tým, že sami seba vyhodnocujeme na základe povrchného kritéria, svojho relatívne dobrého správania sa. A keďže poznáme tak veľa pravdy, a keďže sa správame omnoho lepšie, než väčšina ostatných vďaka tomuto poznaniu, takže si myslíme, že sme čo? Božie ostatky už pripravené a iba čakajúce na príchod Ježiša.

Moji drahí priatelia, možno nie ste takí, akí si o sebe myslíte, že ste, ale ste takí, ako myslíte.

„**Lebo ako zmýšľá vo svojom srdci, taký je.**“ {Pr 23,7} Prosím, urobíte si som mnou dnes ráno operáciu otvoreného srdca? Ste ochotní to urobiť? Dovoľte prosím, s pomocou Ducha Svätého, prejsť osobným testom, pohľadom do vnútra? Nebude to príjemné, dovoľte, aby som vás upozornil, že nebude to príjemné. Keď Boh robí operáciu otvoreného srdca nie vždy sa unúva použiť narkózu, a niekedy to bolí. No moji drahí priatelia, ak Majster Lekár spôsobí nejakú bolesť, je to pre naše uzdravenie. Počujem

„amen“? {Amen} Chcem vám, prosím, prečítať jeden výrok a chcem, aby ste si ho vzťahli na seba osobne, a dovolili mu preskúmať hlbiny vašej bytosti.

Nájdete ho v knihe **Steps to Christ s. 58 {CK 38.3}**. Počúvajte, citujem: **„Je pravdou, že správanie môže byť navonok korektné...“** Na moment sa zastavme. O čom hovoríme? Čo je to navonok korektné správanie? To je správanie, ktoré je v zhode s literou zákona: morálne ctené, obdivuhodné. To je význam výrazu „navonok korektné správanie.“ **„Je pravdou, že správanie môže byť navonok korektné aj bez Kristovej obnovnej moci.“** Počuli ste to? Môžete žiť obdivuhodným životom, a pritom nemusíte byť ani len obrátení! Čo je to potom za sila, ktorá to dokáže? Sebecstvo, počúvajte: **„Snaha o vplyvné postavenie a túžba po úcte iných môžu viesť k určitému usporiadanému životu.“** To viete. **„Úcta k sebe nás môže viesť k tomu, že sa budeme vyhýbať tomu, aby sme budili zlý dojem.“** To viete. **„Sebecké srdce...“** Počúvajte toto, toto je desivé. Počúvajte: **„Sebecké srdce môže vykonať ušľachtilé činy.“** Bf! Ako len môže sebecké srdce vykonať ušľachtilé činy? Jednoducho tak, aby vás každý obdivoval za to, že konáte také ušľachtilé činy.

A moji drahí priatelia, rád by som poznamenal, že toho poháňa a dovoľuje prežiť filantropickým organizáciám. Pozrite, lebo ak ste super bohatý a túžite po obdive iných, musíte mať nejakú obľúbenú charitu, kam odkazujete veľké dary, čo veľmi radi urobíte, pokiaľ sa to niekde uverejní, a máte svoje meno vyryté na nejakej bronzovej plakete. Počúvate ma? ...a k tomu vám prihodí oslobodenie od daní. Takže vás to v skutočnosti moc nestojí, a vyťažíte z toho maximum. Brat môj, sestra moja, úprimne sa obávam, tých bronzových plakiet, na ktoré čas od času narazím, dokonca i v našich inštitúciách, kde sa hovorí, *„toto daroval ten a ten.“* Obávam sa toho. Čo sa stalo s tým **„Nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá ruka“? {Mat 6,3}** Počujete, čo sa snažím preniesť k vám, aby ste nad tým uvažovali spolu so mnou?

Nechcem teraz tvrdiť, že každý, kto niečo dal, že by to nedal, keby by tam nebol príslub bronzovej plakety, no nemôžem si od tejto obavy pomôcť, pretože bronzová plaketa nemôže inak, než len podporovať zlé motívy. Alebo príslub uverejnenia vášho mena v Review and Herald, alebo v iných novinách vašej únie. Toho sa bojím, moji drahí priatelia. A tiež sa úprimne obávam toho, čo by sa stalo s našimi desiatkami a darmi ak prestanú byť odpočítateľnou položkou daní. Počúvate ma? Hovorím s vami na rovnu. Moji drahí priatelia, prečo sme štedrý pri dávaní? Je to naozaj pre lásku Kristovu, alebo to zahŕňa tiež nejaké bočné, sebecké motívy? **Sebecké srdce môže vykonať čo? Ušľachtilé činy.** Mimochodom, nezáleží mi na tom, aké láskavé sa tie činy môžu zdať, ak sú motivované sebecstvom, nie sú až také atraktívne pre tých, pre ktorých sa robia. A nemajú veľmi podmanivý vplyv na ich srdcia. Je to tak? Lebo hoci vyzerajú dobre, páchnu sebecstvom. A práve preto obielené hroby nie sú úspešné pri získavaní ľudí. Počuli ste čo som práve povedal? Nezáleží na tom, ako dobre sa správajú, je mi jedno, koľko dobrých skutkov robia pre druhých, ak je za tým ten odumretý starý človek, tá sebecká povaha, má to ten puch, zapácha to sebecstvom, a ľudí to nepriťahuje ku Kristovi na základe takýchto *„dobrých skutkov.“* Počujem „amen“? {Amen}

Azda sme poukázali na ten pravý dôvod, prečo niektoré naše projekty slúžiace okolitej spoločnosti nie sú také úspešné pri získavaní ľudí, ako by sme ich radi mali. Prepáčte, že vôbec o týchto veciach hovorím, ale, moji drahí priatelia, nutne potrebujeme skúmať svoje srdcia v týchto oblastiach. Počujem „amen“? {Amen} **„Sebecké srdce môže vykonať ušľachtilé činy.“** Teraz, vo svetle toho, čo sme práve čítali, vidíte aké je rozumné klásť nasledujúcu otázku?

Vráťme sa k výroku v knihe **Steps to Christ s. 58 {CK 38.3}**. **„Podľa čoho teda poznáme, na koho strane sme?“** Môžete s istotou určiť komu patríte, na koho strane ste, na základe svojho správania? Nie, pretože môžete robiť všetky správne veci, dokonca atraktívne, obdivuhodné, ušľachtilé veci, ale zo sebeckých dôvodov. Podľa čoho potom určíme, na koho strane sme? Nasledovné otázky dajú odpoveď na túto otázku. Sú to skúšobné otázky, a chcel by som, aby ste ich zodpovedali. Pán vám žehnaj, toto je

mimoriadna časť tej operácie otvoreného srdca. Ktoré sú tie otázky, tie skúšobné otázky, tie skutočne rozhodujúce skúšobné otázky, podľa ktorých môžeme vyhodnotiť samých seba?

Číslo jedna: „**Kto patrí naše srdce?**“ Čo je to? „**Kto patrí naše srdce?**“ Inými slovami, koho milujeme nadovšetko? Čo milujeme nadovšetko? Ako to môžeme vedieť? Ďalšia otázka: „**Komu patria naše myšlienky?**“ Vidíte, čo milujeme najviac je to, na čo nevyhnutne najviac myslíme. Sledujete to? Takže, ak chcete vedieť čo najviac milujete, spýtajte sa sami seba, na čo najviac myslíte. A čo vám pomôže zistiť, na čo najviac myslíte?

Ďalšia otázka: „**O kom radi hovoríme?**“ Prečo je tá otázka tak užitočná? „**Lebo čím je naplnené srdce, o tom ústa,**“ čo? „**hovorí.**“ {Mat 12,34} Chcete vedieť, na čo myslíte viac, než na čokoľvek iné? Nevyhnutne to bude to, o čom hovoríte viac, než o čomkoľvek inom. Počujem „amen“? {Amen} A viete o čom hovorí väčšina z nás, viac než o čomkoľvek inom? No tak podťte... o sebe. Bf! Máme tu nejakú modlu, je to tak? Vidíte, čo zbožňujete je to, o čom najviac hovoríte. „**O kom radi rozprávame?**“

Ďalšia otázka: „**Komu náležia naše najvrúcnejšie city a najlepšie sily? Ak sme Kristovi, naše myšlienky patria jemu, a on je témou našich najmilších úvah. Všetko čo máme a čo sme, je zasvätené jemu. Túžime byť jeho obrazom, prejavovať jeho ducha, konať jeho vôľu a vo všetkom sa mu páčiť.**“ Moji drahí priatelia, toto je rýdza kresťanská skúsenosť.

Ja sa pýtam, je toto vaša skúsenosť? Oj, brat, sestra, ak nie je, potom musíš, ty sa musíš utiekať ku krížu, a volať spolu s Dávidom: „**Stvor mi čisté srdce, ó Bože, a obnov vo mne neochvejného ducha.**“ {Ž 51,12} Môžeme povstať k modlitbe?

Otče na nebesiach, sústredili sme sa na našu základnú úlohu spolupráce. Ak sa máme meniť od slávy k sláve, musíme poslúchať inšpirovaný láskou Kristovu, zákonom lásky, ktorý Duch Svätý hlboko vryva do našich srdc. Ale Otče, my sme však oj tak náchylní sklzať do formálnej, falošnej poslušnosti, iba navonok, dodržiavať iba literu zákona. A to nás doviedlo k zavádzajúcemu mysleniu, že sme niečo, čím nie sme, lebo máme tak krásne vyzdobené, vybielené hroby. Tak nápadná forma zbožnosti. Myslíme si, že sme dostatočne bohatí, všetko už máme, a nič nepotrebujeme.“ Prosíme ťa Pane, pomôž nám, aby sme videli, čo je za tým. Pomôž nám, aby sme boli čestní sami k sebe. Pomaž naše oči kollyriom a pomôž nám vidieť tie motívy. Možno to nie je rýdza láska, možno je to sebecko. Otče, a ak to zistíme, pomôž nám okúsiť, že ty máš riešenie. Je to nové srdce. Buď s nami aj naďalej pri štúdiu našej úlohy spolupráce, to je naša prosba v Ježišovom mene. Amen.

¹ <http://www.ellenwhiteova.cz/svedectvi-pro-cirkev-svazek-ctvrty/vychodni-shromazdeni/>

² <http://www.ellenwhiteova.cz/svedectvi-pro-cirkev-svazek-druhy/smyslnost-mladych/>